

for miljømæssigt mere rigtige lastbiler, indtil de bliver obligatoriske den 1. oktober 2001.

Jeg forstod, at hr. Kim Behnke på trods af sine kritiske bemærkninger trods alt ville ende med at stemme for. Det takker jeg for, og så skal jeg sige til hr. Kim Behnke, at det, hr. Kim Behnke efterspurgte, er sådan set det, regeringen har gjort. Hvis vi tager den almindelige registreringsafgift for de biler, der opfylder de bedste miljønormer i forhold til brændstofforbruget, har vi jo lavet en løsning, der foreløbig rækker, så vidt jeg lige husker, frem til 2005, men problemet er, at det er meget svært at anvende det værktøj at lempe afgiften på en bil, der ikke betales afgift af. Derfor bliver redskabet til at nå målet, når vi taler om personbiler og biler, der er omfattet af registreringsafgiften, at påvirke prisen, der står på skiltet i udstillingslokalerne, for vi kan selvfølgelig ikke give en rabat på en afgift, der ikke opkræves, da den for de pågældende lastbilers vedkommende er lig nul.

Jeg glæder mig over hr. Kim Behnkes konklusion, som jeg mener er rigtig, og jeg glæder mig over at kunne sige, at den tankegang, der i øvrigt lå bag hr. Kim Behnkes bemærkninger, ikke er os fjern, idet vi i fællesskab allerede har vedtaget lovgivning vedrørende afgifterne på bilerne.

Jeg takker for en bred tilslutning i Folketinget til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu skal der jo skarp lud til skurvede hoveder, og derfor er vi nødt til fra Enhedslistens side med vores stemmeafgivning at gøre opmærksom på den afgrund, den Philippinergrav, der er mellem regeringens målsætning og dens praktiske politik.

Det kan da ikke benægtes, at det, regeringen har gjort, er at ændre reglerne, så den pristalsregulering, der skulle have ligget i afgifterne, bliver sat ud af kraft, og at man gør det, fordi afstanden mellem det, der skulle have været betalt, og det, der faktisk bliver betalt efter den nye ordning, bliver ret stor. Man gør det naturligvis for at fremme de mindre forurenende biler, og det er selvfølgelig al ære værd, men samlet set laver man reelt en afgiftsnedsettelse, der selvfølgelig betyder, at man prioriterer gummihjulene frem for skinnerne og skibene. Det er jo det, der sker.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg er en lille smule forvirret, for jeg ved ikke, hvad det er for et lovforslag, fru Jette Gottlieb kommenterer. Det er i hvert fald ikke det, vi har til behandling her, for det indeholder kun en helt midlertidig ordning, der giver vognmændene incitament til, at de, indtil det bliver obligatorisk, køber de lastbiler, der skader miljøet mindst, når de skal købe nye.

Når vi i øvrigt taler lastbiltransport, ved jeg ikke, om det var brændstofafgifterne, fru Jette Gottlieb tænkte på. Her har vi jo i fællesskab tilsluttet os et forslag, som har været førstebehandlet, og vores målsætning er, at afgiften på brændstof skal være den højest mulige uden at være til skade for erhvervet konkurrenceevne, så vi sikrer, at danske interesser ikke skades ved, at man tanker de biler, der kører meget over landegrænserne, op på den forkerte side af grænsen.

Jeg tror ikke, afgrunden er så stor, og jeg vil i hvert fald meget gerne være med til at fylde den op, for jeg er ret overbevist om, at de målsætninger, fru Jette Gottlieb og Enhedslisten har med hensyn til transport og ikke mindst transport over lange afstande, er meget identiske med de målsætninger, regeringen har. Forskellen kan måske være, at fru Jette Gottlieb en gang imellem lader principperne gå forud for det virkelige liv, og det synes jeg er fair nok, for det har man lov til som et parti, der står frit. Men regeringen er nu engang nødt til at forholde sig til virkeligheden, og det er også derfor, det en gang imellem kan være en anelse besværligt. Men det er ad den vej, vi når de mål, vi sætter os, og ikke ved, at vi holder de store festtaler, så realiteterne har vi med os.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu kan forvirringen jo også være taktisk, og det var vist det, vi var udsat for her. Jeg vil bare nøjes med at konstatere, at regeringen nu igen har lovet, at den vil gøre nogle alvorlige og dramatiske indsatser for at sikre, at en større del af transporten af varer og gods bliver flyttet fra gummihjul til skibe og skinner, og det vil jeg tage som et løfte.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.